

“Zo zegt de Heer, de God van Israël: de pot met meel raakt niet leeg en de kruik met olie niet uitgeput. ”

1 Kon. 17, 7-16

Psalm: 4

Evangelie volgens Matteüs 5, 13-16

Beste broeders en zusters, ik kan me voorstellen dat wij ons in de afgelopen maanden zorgen hebben gemaakt over de toekomst. Misschien hebben sommigen van u ook nog hun werk verloren door de coronacrisis.

Miljoenen mensen over de hele wereld leven in onzekerheid door de omstandigheden van de afgelopen maanden. In heel veel landen bestaan helemaal geen sociale vangnetten met subsidies van de overheid zoals wij hier in Nederland kennen en heel veel mensen hebben niet de zekerheid die je kunt vinden in spaarpotje dat je had bewaard voor onvoorziene uitgaven omdat ze simpelweg van hun nederig dagelijks werk moeten leven zonder iets apart te kunnen leggen voor de toekomst.

In de eerste lezing van vandaag geeft God ons een woord over zijn voorzienigheid en als we slim zijn kunnen we allemaal veel leren van de weduwe van Sarefat.

Ten tijde van de profeet Elia leefde de mensen in een nog grotere nood. Op het gebed van de profeet had God drie jaar lang niet laten regenen en er heerste een grote hongersnood omdat de koning en het volk God hadden verruild voor hun afgoden: *“Zowaar Jahwe leeft, de God van Israël, in wiens dienst ik sta: er zal in de volgende jaren geen dauw of regen komen tenzij op mijn woord.”*

In deze tijd van nood werd de profeet naar een weduwe in Sarefat gezonden: *“Toen kwam het woord van Jahwe tot hem: Vertrek naar Sarefat, dat onder Sidon valt, en ga daar wonen; Ik heb daar een weduwe bevolen voor u te zorgen.”* Wat hierna gebeurt kan ons helpen om het vertrouwen te hebben dat God voor ons zal zorgen, dat God zal voorzien, als we naar Hem luisteren.

“Toen hij bij de stadspoort kwam, was daar een weduwe hout aan het sprokkelen. Hij riep tot haar: Wees zo goed en haal voor mij in deze kruik een beetje water; ...en breng ook een stuk brood mee. De vrouw antwoordde: Zowaar de Heer uw God leeft, ik heb geen brood meer; alleen nog maar een handvol meel in de pot en een beetje olie in de kruik. Ik sprokkel nu wat hout en ga dadelijk naar huis om voor mij en mijn zoon voor het laatst eten klaar te maken; daarna wacht ons de dood.”

Het antwoord van de weduwe kan ons niet onberoerd laten. Ze had niets meer. Ze was bezig om haar laatste voorrad op te maken in afwachting van de dood. Maar de profeet Elia is naar haar gezonden om te bewijzen dat God voorziet en ze zal geloof schenken aan zijn woord:

“Elia antwoordde: “Vrees niet, ga naar huis en doe wat u van plan zijt, maar maak van het meel en de olie eerst een broodje voor mij en breng mij dat; voor uzelf en uw zoon kunt u daarna zorgen. Want, zo zegt de Heer, de God van Israël de pot met meel raakt niet leeg en de kruik met olie niet uitgeput, totdat de Heer het weer laat regenen. Toen ging zij heen en deed wat Elia gezegd had.”

De weduwe van Sarefat geloofde op het woord van de profeet Elia dat God zou voorzien en gaf haar laatste brood aan de profeet, alles waar ze van leven moest. Het resultaat was dat ze en haar gezin daarna Gods voorzienigheid ervaren hebben:

“Dag aan dag hadden zij te eten, hij, zij en haar gezin. De pot met meel raakte niet leeg en de kruik met olie niet uitgeput naar het woord dat de Heer gesproken had door Elia.”

In moeilijke momenten, zoals in de afgelopen maanden, kunnen wij ook ontdekken dat God voorziet, dat God ons niet in de steek laat als wij ons tot Hem wenden, dat Hij een Vader voor ons is als wij Hem niet verruilen voor onze afgoden.

Van de weduwe van Sarefat kunnen wij leren dat wij ook, juist in deze economische zware tijden, in plaats van krampachtig meer te sparen voor onszelf uit angst om gebrek te lijden in de toekomst, het beste meer kunnen geven, misschien ook geven van wat wij zelf nodig hebben, om te kunnen ervaren dat God voorziet. Dat God de mensen die blijmoedig geven rijkelijk beloont.

Laten wij slim zijn zoals de onrechtvaardige rentmeester over wie Jezus een parabel vertelde. Ook hij was slim om in zijn toekomst te investeren, niet door te sparen maar door weg te geven. Amen